

Kalandozások határon innen és túl

2009. október 16-án, egy pénteki napon elutaztunk a családdal egy háromnapos kirándulásra. Az M1-es autópályán Győr felé haladva észrevettem, hogy egyre sűrűbben találhatók szélérőművek. Már itt feltűnt, hogy a nyugati ország rész előbbre jár a modernizációban.

Fertődnél megálltunk, hogy megnézzük az Eszterházy-kastélyt. Nagyon szép és impozáns az épület, látszik, hogy gondozzák, és rendben tartják. Amint beléptünk a gyönyörű kapun, az első dolog, amit észrevettem, a fák voltak. Mindegyiket ugyanolyan formájúra vágták. Az idegenvezetés többnyelvű volt: magyarul, angolul és németül is hallhattuk az információkat. Idegenvezetőnk bevezetett minket a szebbnél szebb termekbe, és bemutatta, hogyan is élhettek valamikor az Eszterházyak. A hátsó kertben nagyon szép kis „sugarutak” vezettek a fák között.

Sopronba érve egyre jobban érződött az osztrák hatás. Kulturált és gyönyörű a város. Sok kis sétálóutcat bejártunk, és nagyon tetszettek. Szinte mindegyiknek más és más hangulata volt. Természetesen megnéztük a város főterét, a Tűztornyot s a többi fontos nevezetességet.

Nekem személy szerint Debrecen után Sopron tetszik a legjobban a magyarországi városok közül. Igazi nyugatias település hangulatát keltette bennem.

Másnap, szombaton átmentünk a „szomszédokhoz”, Ausztriába. A határon még nem annyira érződött a két ország közti különbség, de a kis falvakba, városokba érkezve már feltűnt, hogy ha nem is nagyon vagyunk lemaradva, van hova felzárkózni az országnak. Az utcákon sehol nem lehetett szemetet látni, és látszik, hogy rendben is akarják tartani a városokat. Ezúttal Eisenstadt volt az úti célunk. Itt megnéztük a másik Eszterházy-kastélyt: eredetileg ez volt a hivatalos, állandó lakhely, a fertődi pedig csak nyári lakként szolgált, ahová a vendégeit hívta meg Eszterházy.

Nagyon viccesnek találtam, hogy az emberek a hideg miatt a jó meleg osztrák népviseletükben jártak az utcákon, a vicces kis kalapjukkal a fejükön, még a nők is.

Eisenstadt nagyon tetszetős város. A sétálóutcákon haladva természetesen nem maradhatott ki a kirakatnézegetés. Ebből következett a vásárlás. Testvéremmel rögtön felfedeztük a jobbnál jobb üzleteket, amelyekbe be is tértünk. A vásárlás után gyönyörködtünk még egy kicsit a kastély körüli parkokban, a vízesésben, a kis dombocskákban.

Vasárnap hazaindultunk, de még előtte betértünk Nagycenkre, ahol megnéztük a Széchenyi-emlékművet és a Széchenyi-kastélyt. A kastély parkjában a bokrokat, a növényzetet labirintusszerűen alakították ki, ami nagyon tetszett. Nem véletlenül van az ötezres címleten ez az épület, mert szerintem ez az egyik legszebb kastély az országban. A Széchenyiek temetkezési helyét is megnéztük. Itt megtekinthettük a családfájukat, és kiderült, hogy több leszármazott már külföldön él.

Nagyon érdekesnek találtam a kirándulásunkat. Nem is hittem volna, hogy Magyarországon még ennyi általam eddig kevésbé ismert szép hely van!

Nagy Roland 13. B